

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СУБОТА
13 березня
2004 року

№ 48 (3298)

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ДНІ ГАЗЕТИ НА ЗАСТАВІ «ТУЗЛА»

Привітати з Днем захисника Вітчизни нашу «підшефну» заставу саме 23 лютого — такою була мета газети, і вона здійснилася. Напередодні, 21 лютого, в «Голосі України» ми повідомили, що даруємо прикордонникам Тузли відеомагнітофон і касети, оголосили акцію зі збору фільмів, котру й назвали «Кіно — на Тузлу!», розповіли, як радо наші друзі зустріли попередній подарунок редакції — бібліотеку, котру зібрали й передали на острів. І все ж таки саме на свято хотілося особисто вручити подарунок.

(Закінчення на 5-й стор.).

ОФІЦІЙНО

Чорне море — партнерству не перешкода

Невдовзі буде створено україно-турецьку міжпарламентську асамблею

Триває офіційний візит делегації українського парламенту до Турецької Республіки.

Після прибуття до Анкари українська делегація відвідала меморіальний комплекс Мустафи Кемаля Ататюрка. Голова Верховної Ради Володимир Литвин поклав вінок до мавзолею турецького національного лідера та зробив запис у книзі почесних відвідувачів.

Учора Володимир Литвин та члени парламентської делегації — керівник депутатської групи Верховної Ради України з міжпарламентських зв'язків із Туреччиною Рефат Чубаров, голова підкомітету з питань співробітництва з ЄС, СОТ та ОЧЕС Комітету ВР з питань євроінтеграції Сергій Касьянов, керівник фракції Аграрної партії Катерина Ващук, секретар Комітету ВР з питань соціальної політики та праці Ярослав Сухий, Голова Верховної Ради АРК Борис Дейч та інші офіційні особи — зустрілися з Головою Великих національних зборів Туреччини Бюлентом Аринчем, із Президентом Турецької Республіки Ахметом Неджером Сезером, Прем'єр-міністром Реджепом Тайипом Ердоганом, Віце-прем'єр-міністром, Міністром закордонних справ Туреччини Абдуллахом Гюлем, колишнім Президентом Туреччини Сулейманом Деміределем, головою Асоціації товариств культури та взаємодопомоги кримських татар Туреччини Ахмедом Іхсаном Киримли.

(Закінчення на 2-й стор.).

Я ВАМ ПИШУ...

Не чекаємо круглої дати

Сьогодні чергова річниця закінчення радянсько-фінляндської війни. Річниця 64-та, не кругла, але варто нагадати про неї, бо від влади не дочекаєшся. Як правило, відповідають: «То була не наша війна!» Не нашою була й афганська війна, та її згадують щороку, нагороджують ветеранів. А в Фінляндії за сто днів загинуло солдатів з України куди більше, ніж за всі роки Афганістану. Нас, ветеранів тої війни, все менше. Не всі доживуть до круглої дати. Тож звертаюсь до своїх побратимів: тримаймося, доки живі!

Григорій Гаращенко, полковник у відставці.

Київ.

КАРТИННА ГАЛЕРЕЯ

Наталя Лоза

Літнє кафе. (2001 р.)

Полотно, олія.

Роботи художниці експонуватимуться до 4 квітня в Морській Арт Галереї Одеси.

Нас читають та ... слухають

З квітня радіопередача «Вголос про «Голос» виходитиме щотижня

Третій місяць поспіль на радіоканалі «Миколаїв» виходить в ефір програма «Вголос про «Голос». Передача виходить раз на два тижні. Інтерактивний діалог зі слухачами ведуть наш власний кореспондент Олена Івашко і старший редактор Людмила Чичельницька. Черговий випуск програми був присвячений темі дієвості журналістських виступів, зокрема, публікацій в «Голосі України». Слухачі радіоканалу дізналися про те, як, наприклад, завдяки втручанню журналіста нашої газети вдалося «погасити» базарний бунт у Кривому Розі. А в Миколаєві після виходу публікації «Музейні історії» голова облдержадміністрації дав термінові доручення стосовно визначення долі музеїв в Очакові. Отже, мешканці Миколаївської, Одеської, Херсонської, Кіровоградської та Дніпропетровської областей отримали можливість не тільки читати «Голос», а й слухати його. До речі, передбачають, що з квітня «Вголос про «Голос» виходитиме щотижня.

Вл. інф.

Коротко про важливе

Учора

■ Спільний мітинг низки громадських організацій біля стін Київського апеляційного суду на захист свободи слова, проти багатотисячних судових позовів «ТНК Україна-Інвест» до газети «Голос України».

■ У Національному художньому музеї України відкрилася унікальна виставка картин «Колекція «Градобанку».

Сьогодні

■ У Міжнародному виставковому центрі нагороджуватимуть фіналістів конкурсу якості «100 кращих товарів України».

Незабаром

■ «Кримінальне переслідування журналістів Полтавщини за переконання та критику влади...» — тема прес-конференції в УНІАН 15 березня.

У НОМЕР

З конвеєра зійшли перші «Єнісеї»

Лозівський комбайновий завод випустив п'ять перших комбайнів «Єнісей». Крім складання «Єнісеїв», на ЛКМЗ освоєно випуск мостів для пасажирських автобусів. Першу експериментальну партію вже відправлено до Росії. Якщо якість агрегатів задовольнить російських партнерів — провінційний завод, який потерпає від безробіття, отримає велике замовлення, **повідомляє наш власний кореспондент Микола КОСИЙ.**

Ситніші сніданки школярам

Учні з радіоактивно забруднених районів Рівненщини, яких держава харчує безплатно, віднині матимуть ситніші сніданки. Розпорядженням голови Рівненської облдержадміністрації збільшено середньомісячну вартість харчування (залежно від віку дитини) на одного учня. Тож найбільша ціна одноразового харчування становитиме понад сім гривень, дворазового — понад вісім, триразового — більше десяти, тобто вона збільшилася на дві гривні. Батьки сподіваються, що це дасть можливість збагатити меню їхніх дітей калорійнішими, вітамінними, а головне екологічно чистими стравами, **повідомляє наш власний кореспондент Олександра ЮРКОВА.**

Букет пролісків за... 130 гривень

На Луганщині триває традиційна акція «Первоцвіт». До адміністративної відповідальності за незаконний збір і реалізацію рослин, заборонених до продажу, вже притягнуто близько 20 порушників. Вони торгували занесеним до Червоної книги України пролісків складчастим, котрий росте у Криму. Деяким торговцям довелося сплатити штраф більш як 130 гривень. Правоохоронці констатують, що кількість порушників закону нинішнього року порівняно з минулим значно зменшилася. Проте акція триватиме до 1 червня, **повідомляє наш власний кореспондент Алла АНТИПОВА.**

БЛІЦОПИТУВАННЯ — ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

Чи задоволені ви роботою міліції?

Інна Антонівна, 39 років:

— Близько з міліцією не стикалася, а загалом не можу сказати нічого поганого.

Ганна Олексіївна, економіст, 45 років:

— У мене обікрали квартиру. Злодіїв знайшли, але випустили. Щоб далі крали?

Іван Миколайович, підприємець, 39 років:

— Не розумію, чому міліція не може впоратися з наркоманами. Відстежують канали, а «прикрити» дрібних торговців не можуть. Чи не хочуть?

Анатолій Трохимович, пенсіонер, 64 роки:

— Є чесні люди, котрі чесно служать. Але бачив і міліціонера, який взяв у продавця без грошей пачку цигарок.

Валерій, студент, 21 рік:

— У мене є родич — міліціонер, весь час на службі. Буває, що нічого не може зробити бандиту, особливо, коли той на високій посаді. Хіба він може один перебороти систему?

Розпитувала Ірина КОЗАК.

Іспанія сумує за жертвами найкривавішого у своїй історії теракту

Уряд оголосив про триденну жалобу і призупинення виборчої кампанії (як відомо, на 14 березня в цій країні намічено загальні вибори). Вчора в Мадриді відбувся масовий мітинг, учасники якого засудили тероризм і висловили свою солідарність з жертвами трагедії. У ніч з четверга на п'ятницю в Більбао на вулиці вийшли десятки тисяч мешканців міста, зокрема багато членів ЕТА і її політичного крила — партії «Батасуна». Вони пройшли маршем центральними вулицями міста, протестуючи проти тероризму. Факельні процесії відбулися в Барселоні, Саламанці, Ла Коруньї та інших містах Іспанії.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото АФП.

Генконсульство України в Гамбурзі змушене було припинити роботу через підозру в замінуванні приміщення

ПОЛІТИКА

Чорне море — партнерству не перешкода

Невдовзі буде створено україно-турецьку міжпарламентську асамблею

ОФІЦІЙНО

(Початок на 1-й стор.).

Під час переговорів глави українського та турецького парламентів дали високу оцінку стану україно-турецького співробітництва та окреслили подальші шляхи поглиблення міжпарламентських зв'язків. На зустрічі з Головою Великих національних зборів Туреччини Бюлентом Аринчем Володимир Литвин підкреслив, що вищі законодавчі органи двох країн, які традиційно відіграють значну роль у двосторонніх відносинах, мають бути активно залучені до реалізації спільного плану дії в Чорноморському регіоні, який нині готують до підписання. Сторони дійшли згоди щодо необхідності істотно активізувати україно-турецькі міжпарламентські зв'язки і вирішили зробити міжпарламентські контакти регулярними. Глави парламентів також зійшлися на думці, що Україна і Туреччина можуть істотно допомогти одна одній у процесі європейської та євроатлантичної інтеграції, і домовилися активізувати взаємодію міжпарламентських груп дружби.

А в університеті Газі, який посідає перше місце в Туреччині за кількістю іноземних студентів та входить до першої п'ятірки найбільших університетів цієї держави, на главу українського парламенту чекала приємна несподіванка: Володимиру Литвину було присвоєно звання почесного доктора університету Газі в галузі політології. Голова Верховної Ради України подякував за це рішення і розцінив його як «прояв глибокої поваги і дружніх почуттів до української держави та її народу». Володимир Литвин виступив із промовою перед науковою та освітянською елітою Туреччини і висловив упевненість щодо перспектив україно-турецької співпраці: «Відсутність політичних проблем, географічна близькість, взаємодоповнюваність економік та важлива геополітична роль наших держав у Чорноморському регіоні створюють об'єктивні передумови для подальшого зміцнення партнерських взаємин між Україною та Турецькою Республікою і примноження практичних результатів різнопланового двостороннього співробітництва», — наголосив Володимир Литвин.

Глава парламенту має дати інтерв'ю турецькому державному телеканалу ТРТ.

Під час візиту української парламентської делегації на чолі з Головою Верховної Ради Володимиром Литвином наголошувалося й на тому, що на подальший розвиток двосторонніх відносин може позитивно вплинути спільна участь українських та турецьких компаній у відбудові Іраку, співпраця в енергетичній, металургійній, машинобудівній, хімічній, вугільній, транспортній, сільськогосподарській та інших галузях, у галузі науки та технологій. А на рівні парламентів співробітництво має розвиватися завдяки діяльності груп міжпарламентських зв'язків, гармонізації законодавств двох країн, а також у рамках міжнародних міжпарламентських установ — ПАЧЕС, ПАРЄ та ПА ОБСЄ, де Туреччина та Україна завжди надавали і надають підтримку одна одній.

Юліана ШЕВЧУК.

Анкара.

Фото Василя ГРИБА.

Дитячі малюнки полетять до гарячих точок планети

У ДЕПУТАТСЬКИХ ФРАКЦІЯХ І ГРУПАХ

Депутатська фракція у Верховній Раді політичних партій Промисловців і підприємців України та «Трудова Україна» визначила переможців Всеукраїнського конкурсу дитячого малюнка.

Такий конкурс проводиться за підтримки Міжнародного економічного комітету, Міжнародного благодійного фонду «Україна» та депутатів—членів фракції вже вдруге. Торік його було приурочено до Дня захисту дітей. Цього разу юним художникам із усіх регіонів України було запропоновано тему поетичними словами Василя Симоненка: «Вибрати не можна тільки Батьківщину». Доки тривав конкурс, упродовж січня та лютого на адресу оргкомітету надійшло більш як п'ять тисяч малюнків із усіх куточків України. Свої роботи могли надсилати діти віком від 7 до 14 років, учні загальноосвітніх шкіл, вихованці художніх студій, гуртків, центрів дитячої творчості. Діти змальовували свою Батьківщину в найрізноманітніших барвах, темах, образах і символах — від козацьких гетьманів до урбаністичних пейзажів, у графіці, акварелі, маслі... Призерами конкурсу стали діти з кожного із 27 регіонів України, 30 юних художників відзначені другими преміями, 50 — третіми.

Їм буде вручено дипломи та подарунки безпосередньо в регіонах. А десять лауреатів, які розділили перші місця, отримали цінні нагороди — комп'ютери — у Києві прямо з рук депутатів-«трудовиків». Це — Людмила Вернидуб та Ганна Кальченко із сіл Курган та Данаєць на Сумщині, Діана Вайпан із Сторожинця на Чернівеччині, Ганна Га765енко з Євпаторії, Віталій Лугов із Рубіжного на Луганщині, Павло Сушко з Нікополя, Катерина Тайожна з Дніпропетровська, Артур Шелковников із Кіровограда, Марина Шелудько із Білої Церкви. Ще одну першу премію журі присудило вихованцям Цюрупинського будинку-інтернату на Херсонщині для дітей-інвалідів, котрі надіслали на конкурс цілу мистецьку колекцію своїх робіт.

«Для нас дуже цікаво побачити державу Україну вашими очима, за що її любите, — сказав, звертаючись до лауреатів конкурсу, керівник депутатської фракції ППУ і «Трудова Україна» Ігор Шаров. — А тому такі конкурси надалі стануть традиційними». А народний депутат України Олександр Кузьмук, котрий прибув на церемонію відразу після повернення з Іраку, запропонував організувати виставки переможців та учасників конкурсу дитячих малюнків у гарячих точках нашої планети, де служать українські миротворці — в Іраку, Сьєрра-Леоне, Косово, Ліберії. Щоб із ними завжди був куточок України.

Валерія МЕЛЬНИК.

Декрети втратили актуальність

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин звернувся до Прем'єр-міністра Віктора Януковича з проханням розглянути питання про актуальність дії низки декретів уряду, ухвалених у 1992—1993 роках.

У листі В. Литвин повідомляє: парламент проаналізував декрети Кабінету Міністрів 1992—1993 років, прийняті відповідно до наданих уряду повноважень і які мають силу закону. «Нині залишилися чинними 55 декретів, більшість з яких втратили актуальність», — зазначає Голова Верховної Ради України.

З огляду на це і вимоги статті 92 Конституції України, за якою виняткова законами визначаються питання, врегульовані декретами, В. Литвин звертається до В. Януковича з проханням внести на розгляд ВР відповідні пропозиції.

* * *

Голова Верховної Ради Володимир Литвин звернувся до Президента Леоніда Кучми з листом, де просить доручити Міністерству закордонних справ забезпечувати виконання Закону України «Про дипломатичну службу».

Звернення В. Литвина стосується того, що за законом МЗС вносить Президенту подання щодо кандидатур на посади посла чи постпреда України при міжнародній організації після консультацій в Комітеті Верховної Ради у закордонних справах щодо цих кандидатур. В. Литвин повідомляє, що голова Комітету у закордонних справах Станіслав Сташевський звертає увагу на той факт, що «після прийняття цього закону (набрав чинності з 24 жовтня 2001 року) МЗС жодного разу не зверталося до комітету з пропозицією про проведення таких консультацій».

Інформаційне управління ВР.

У НОМЕР

Плани не захмарні, реальні

Світовий досвід свідчить, що успішно розвантажити від заторів вулиці великих міст можна лише за допомогою підземних тунелів. Вони стали звичайним явищем у Франції, Німеччині, Швейцарії, інших країнах.

Таку сторінку відкриває і Київ.

На розширеній колегії Київміськдержадміністрації провідні фахівці обговорили перспективи будівництва транспортних тунелів у місті.

Найперше передбачається спорудити підземний перехід через Поділ від вулиці Чорновола попід Дніпром до бульвару Перова, що розвантажить значну частину автоурху з правого берега на лівий.

Давно очікує розвантаження бульвар Шевченка. Тут передбачається прокласти підземний тунель від площі Перемоги до вулиці Басейної, а тунель попід Дніпром з лівого берега, що виходитиме на площу Перемоги, з'єднає магістральні потоки на Житомир і Чернігів.

«Це лише початок грандіозних планів будівництва тунельних розв'язок у Києві, — сказав міський голова Олександр Омельченко, — здійснення яких не за хмарами, а реальність завтрашнього дня».

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

ФОТОФАКТ

Більш як чотири тисячі львів'ян пікетували міську раду, протестуючи проти підвищення тарифів на воду.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

Господарський конфлікт не варто політизувати

Україна — безпрецедентно відкрита держава. Відкрита настільки, що вона інформаційно окупована, — зазначив на вчорашній прес-конференції голова Державного комітету телебачення і радіомовлення Іван ЧИЖ. Отже, не дивно, що створюється стереотип нестабільної держави.

На жаль, сказав Іван Чиж, інформаційну складову використовують проти національних інтересів, які потребують жорсткого виконання законодавства. Бо від того, що банальні речі виносяться на державний рівень, потерпають усі українці. Це, за його словами, в першу чергу стосується ситуації навколо «Континенту». Цей конфлікт, переконаний голова Держкомітету, пов'язаний з дотриманням ліцензійних умов, оскільки ліцензія «Континенту» закінчилася, а право на мовлення отримала «Мелодія». А господарський конфлікт політизували і вийшов скандал, який розглядає Європейський союз.

Водночас Іван Чиж пообіцяв, що Держкомтелебачення не тиснутиме, а, навпаки, допомагатиме ЗМІ виконувати українське законодавство.

Олена ГОРБУНОВА.

Іспанія сумує за жертвами найкривавішого у своїй історії теракту

(Початок на 1-й стор.).

Свої співчуття на адресу іспанського парламенту та уряду надіслали Голова ВР України Володимир Литвин і Президент Леонід Кучма. «Жорстокість і цинічність цього злочину викликає глибоке обурення в серці кожного громадянина України», йдеться в телеграмі глави держави.

Як повідомили в нашому диппредставництві в Мадриді, МВС Іспанії розглядає дві версії «авторства» теракту. За однією — його вчинили бойовики баскської сепаратистської організації ЕТА, за іншою — «Аль-Каїда». Від імені останньої відповідальність за вибухи в потягах узяло на себе терористичне угруповання «Бригада Абу Хафс ель Масрі». Про це повідомляється в листі, що надійшов до редакції лондонської арабської газети «Аль Кудс аль арабія» й опублікованому нею в четвер увечері. У листі також ідеться про майбутні теракти у США, що «готові на 90 відсотків».

Тим часом спочатку іспанська влада, незважаючи на те, що в одному з автомобілів, викрадених терористами, було знайдено сім електрозапалів і магнітофонну плівку із записом віршів з Корана арабською мовою, висловлювала сумнів у причетності «Аль-Каїди» до вибухів.

Нагадаємо, що 11 березня вибухи сталися практично одночасно в трьох приміських потягах в околицях Мадрида — на вокзалі Аточа і на під'їзді до нього, на станції Санта Євгенія і на станції Ель Посо, з інтервалом у 4—5 хвилин. Спрацювали 10 із 13 саморобних вибухових пристроїв. У результаті, за останніми даними, загинули 198 осіб, більш як 1400 дістали поранення різного ступеня. 377 із них залишаються в лікарнях. Офіційна статистика жертв неухильно зростає...

Як **повідомив «Голосу України» другий секретар посольства України в Мадриді Тарас Боєцький**, серед потерпілих є три українки, котрі попросили не розголошувати їхніх імен. Одну з них — 43-річну жінку — наші дипломати відвідали у військовому госпіталі. Їй надано всю необхідну допомогу, але після проведеної операції на ногах жінка усе ще у тяжкому стані. Дві інші дістали незначні поранення.

В українському посольстві пояснили, що саме в передмісті Мадрида живе більшість мігрантів із Східної Європи і Латинської Америки. Тут припускають, що пізніше стане відомо і про інших постраждалих наших співгромадян — адже тіла вісімдесяти пасажирів злощасних потягів поки що не пізнані.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

П'ятірка найрезонансніших подій економіки в лютому

1. Відмова уряду Польщі корпорації «ІСД» в перемозі в тендері з приватизації металургійного комбінату «Huta Czestochowa». 52,6 бала, 195 згадувань у ЗМІ.

2. Вилучення України з «чорного списку» FATF. 52,3 бала, 190 згадувань.

3. Рішення уряду про пряме використання нафтопроводу «Одеса—Броди». 50,2 бала, 744 згадування.

4. Розміщення єврооблігацій. 32,2 бала, 120 згадувань.

5. Початок пенсійної реформи в Україні. 29,8 бала, 70 згадувань.

Автором та ініціатором реалізації проекту «Рейтинг найрезонансніших подій», що мали місце за звітний період (місяць, квартал, півріччя, рік тощо), є столична компанія «Прайм-Тайм». Технологія визначення рейтингу грунтується на комплексному аналізі кількісних і якісних показників, що, на загальну думку авторів, дає змогу втекти від суб'єктивізму настільки, наскільки це взагалі можливо.

За словами керівника аналітичного відділу компанії «Прайм-Тайм» В'ячеслава Ковтуна, «будь-який рейтинг — це насамперед ґрунт для аналізу. Отримані нами підсумки за лютий уже дають привід для оцінки наявного в Україні підходу до проведення таких масштабних проектів, як пенсійна реформа. Незалежні експерти слідом за ЗМІ вивели цю тему в кінець списку. Тим часом вона прямо зачіпає інтереси 15 мільйонів громадян України. Соціально-економічна складова цього питання дуже висока. Причина такої ситуації, ймовірно, — невеликий вплив людей пенсійного віку на прийняття знакових політекономічних рішень, а також погано підготовлена урядом інформаційно-роз'яснювальна кампанія. Щось схоже було торік на ринку хлібобулочних виробів. Тому запитання «Чи зробили чиновники висновки з «хлібного ажіотажу-2003»?» залишається риторичним».

Сергій МИКОЛАЇВ.

ФУТБОЛ

Результати і жеребкування

Учора у штаб-квартирі УЄФА (Ньон, Швейцарія) проведено жеребкування пар 1/4 фіналу Ліги чемпіонів: «Порту» (Португалія) — «Ліон» (Франція). «Реал» (Іспанія, Мадрид) — «Монако» (Франція). «Челсі» (Англія) — «Арсенал» (Англія). «Мілан» (Італія) — «Депортиво» (Іспанія). Матчі відбудуться 23/24 березня та 6/7 квітня.

***

Кубок УЄФА. 1/8 фіналу. Перші матчі. «Селтик» (Шотландія) — «Барселона» (Іспанія). 1:0. «Генчлербірлігі» (Туреччина) — «Валенсія» (Іспанія). 1:0. «Бордо» (Франція) — «Брюгге» (Бельгія). 3:1. «Ньюкасл» (Англія) — «Мальорка» (Іспанія). 4:1. «Осер» (Франція) — ПСВ (Нідерланди). 1:1. «Бенфіка» (Португалія) — «Інтер» (Італія). 0:0. «Ліверпуль» (Англія) — «Марсель» (Франція). 1:1. «Вільярреал» (Іспанія) — «Рома» (Італія). 2:0. Зустрічі-відповіді відбудуться 25 березня.

Висловлюємо щире співчуття голові Житомирської обласної ради ВОЙТЕНКУ Архипу Борисовичу у зв'язку з тяжкою втратою — смертю матері

Ольги Юхимівни.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.
Перший заступник Голови Верховної Ради України А. МАРТИНЮК.
Заступник Голови Верховної Ради України О. ЗІНЧЕНКО.
Керівник Апарату Верховної Ради України В. ЗАЙЧУК.

Державний акт № 848 на право приватної власності на землю, виданий Козинською селищною радою 3.02.1997 р. Смоленській Тетяні Ростиславівні, у зв'язку із втратою вважати недійсним.

Президент підписав закон, згідно з яким працівникам ДАІ заборонено вилучати права водія

Від тракторів — до пампушок

У ВАТ «Сільгосптехніка», що у Києво-Святошинському районі, роблять немало корисного. Тут надають господарствам у лізинг і ремонтують трактори, комбайни, обладнання для тваринництва, виготовляють запчастини для цих машин. Виробляють грунтообробну техніку: поворотні плуги, дискові борони, просапні культиватори. Якщо треба полагодити зернозбиральний «Джон Дір» — також без питань. На складах підприємства знайдуться запчастини і для іноземних сільгоспагрегатів. А ще тут вирощують кукурудзу без застосування гербіцидів на своїх гектарах, сіють, орють, культивують за частку врожаю на чужих, на власних потужностях виготовляють борошно, крупи, макаронні вироби. Випікають навіть смачні паляниці та пампушки, які реалізують через мережу магазинів акціонерного товариства.

Іван ЛАЗНЮК.

На знімках: бригадир верстатників Олександр Станіславський; слюсар Леонід Бараневич і керуючий Микола Тищенко.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

СКАНДАЛ

Поляки відмовляють нам, а полякам відмовляють інші

Відсторонення корпорації «Індустріальний союз Донбасу» (ІСД) від приватизації польського підприємства «Гута Ченстохова», якщо вірити місцевій пресі, відгукнулося в колі потенційних інвесторів навіть швидше, ніж це міг очікувати уряд Лешека Міллера.

Популярна газета «Супер Експрес» і польське радіо іронізують нині з приводу того, що південнокорейський концерн «Хюндай» відмовився інвестувати в будівництво автомобільної фабрики під Вроцлавом, обравши для цієї мети Словаччину. Тож Словаччина перетворюється на серйозного виробника легкових автомобілів у Європі, тоді як Польща втрачає можливості працевлаштувати більш як 2,4 тисячі осіб, одержати близько мільярда євро інвестицій. Серед причин, які зумовлюють нині небажання провідних західних компаній організовувати спільний бізнес з польськими підприємцями, журналісти називають і некоректний діалог з потенційними інвесторами, на що нарazився ІСД. Цікаво, що бізнес-видання з приводу скандального тендера з приватизації «Гути Ченстохової» здебільшого впевнені: ІСД став жертвою закулісної інтриги, розкрученої політиками, бо посилання на вимоги Євросоюзу — безпідставні. Відтак ця темна історія здатна зіпсувати україно-польське економічне співробітництво, яке дедалі міцнішає. Газета «Пульс бізнесу» цитує слова керівника ІСД Сергія Тарути, який зауважує: якщо LNM (британсько-індійський концерн, проголошений інвестором) справді побоюється конкуренції з боку донеччан, то ІСД готовий перебрати на себе всі зобов'язання з приватизації і «Польських Гут Сталі» (PHS), тобто концерну, для якого LNM уже пообіцяв 2 мільярди доларів. І не просто перебрати, а й додати до обіцяної суми ще 10 відсотків. Хіба це не ще одне свідчення того, що український претендент на «Гуту Ченстохову» пропонує грати відкрито?! Та, вочевидь, не всім це до вподоби.

У Посольстві Польщі в Україні розповіли про інтерв'ю міністра економіки Януша Штайнгоффа в уряді Єжі Бузека, яке він дав газеті «Жечпосполита». Міністр визнає, що невмотивоване рішення польського міністра державної Казни про визнання інвестором «Гути Ченстохової» конкурента ІСД не створює клімату, що сприяє розвитку взаємовідносин. І українська сторона з цієї причини мала право розцінювати таке рішення як акт нещирості, навіть політичного несприйняття.

На це вказують і результати власного розслідування польськими газетярами причин невмотивованого рішення з приватизації «Гути Ченстохової». Слід уже нібито привів до Агентства внутрішньої безпеки. Утім, свою причетність до появи підступних «качок» на кшталт «сумнівне походження капіталу, незрозуміла структура ІСД, відмивання брудних грошей, російський вплив» тощо сама спецслужба заперечила. А тим часом Костянтин Литвинов, який обстоює інтереси ІСД у Польщі, наголосив: «Під час проведення негоціацій ми надали усі матеріали, які стосувалися структури власності, податкової і фінансової ситуації корпорації, в тім числі всі баланси, перевірені аудитами, і відповідні довідки від податкових служб. Після цих роз'яснень комісія, яка проводила тендер, рекомендувала ІСД як найкращого інвестора для металургійного комбінату «Гута Ченстохова».

Сергій ВЛАД.

ФАЛЬШИВКА

Обміняв те, чого немає...

Купюру номіналом в тисячу євро прийняли в одному з обмінних пунктів Вінницької області.

Отримавши більше шести тисяч гривень, клієнт швидко «розчинився» у натовпі. Для молодої касирки ця грошова операція закінчилася звільненням з роботи: купюр у 1000 євро в природі не існує.

Це вже другий випадок, коли банки «гріють» фальшивими євро. Купюру неіснуючого номіналу також намагалися збути на центральному ринку.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

КОМЕНТАР

Мінімальну зарплату підвищать достроково

Нині перед урядом стоїть завдання запровадити мінімальну зарплату в 237 грн. не з 1 листопада, як це передбачено законом про держбюджет на 2004 рік, а з 1 вересня цього року. Про це повідомив Міністр праці та соціальної політики Михайло Папієв на засіданні Кабінету Міністрів України.

За його словами, одним з головних пріоритетів, котрі визначено в програмі уряду, є людина праці, добробут її та її родини. Основні показники, закладені в програму, — це зростання реальної зарплати на 15 відсотків і зростання в бюджетній сфері посадових окладів не менш як на 25 відсотків, а також впровадження єдиної тарифної сітки.

Уряд, зазначив соціальний міністр, також планує погасити заборгованість у зарплаті на підприємствах у 2004 році.

З жовтня в Україні почали створювати єдиний державний реєстр осіб, які мають право на пільги. У такий спосіб дореалізовуватимуть проголошену ще кілька років тому політику адресної соціальної допомоги населенню. В ідеалі держава допомагатиме лише тим, хто справді цього потребує. За словами Папієва, створення такого реєстру дасть можливість заощадити майже 10 відсотків бюджетних коштів і спрямувати їх на погашення наявної заборгованості.

З історії питання:

Верховна Рада України прийняла 25 листопада закон про внесення змін у держбюджет на 2003 рік, відповідно до якого мінімальну зарплату з 1 грудня 2003 року встановлено на рівні 205 грн. З 1 листопада 2004 року мінімальну зарплату мають підвищити з нинішніх 205 грн. до 237 грн., а з 1 січня 2005 року — до 262 грн.

З 1 березня 2004 року буде відновлено міжпосадові (міжкваліфікаційні) співвідношення в оплаті праці співробітників бюджетної сфери, виходячи з розміру мінімальної зарплати 205 грн. на місяць.

Ольга ВІТЕР.

РЕПОРТЕР

Як «президенти» стали... матрьошками

Іду Міським садом, де торгують картинами художників та виробами народних умільців. Раптом чую:

— Придбайте «президентів»! Такі — тільки в Одесі!

Проштовхуюся крізь натовп і бачу, як кремезний бородань вправно виймає з великої яскраво розмальованої матрьошки менших, у кожної з яких — обличчя котрогось із п'яти президентів США: Картера, Рейгана, Клінтона і двох Бушів — старшого та молодшого. Продемонструвавши цей набір, продавець показує інший.

— Оце подружжя Клінтонів — Білл та Хілларі, а ось скандально відома Моніка Левінськи з подружкою. Входить до комплекту ще й саксофон — улюблений музичний інструмент Білла...

— І скільки за це просите?

— Вам як одеситу віддам за сімдесят. Будете брати — ще поторгуємося...

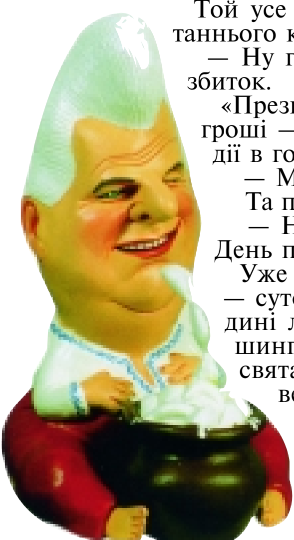
Той, хто запитував, брати не поспішає, відходить убік. На його місце протискуються немолоді вже чоловік і жінка. З цікавістю й сміхом розглядають матрьошок, перемовляються англійською. Продавець, відчувши більш-менш реальних потенційних покупців, дає набір до рук жінці, пропонує їй самій розібрати і зібрати «президентів». Та із задоволенням це робить і поглядає на чоловіка: беремо? Іноземець запитує про ціну.

— Всього-на-всього — сотня.

Чоловік наполохано уточнює:

— Доларів?

— Та ні, гривень.

Той усе ще вагається. Тоді продавець вдається до останнього козиря:

— Ну гаразд, давайте 95. Дешевше не буває. Собі на збиток.

«Президенти» перекочовують до сумки іноземців, а гроші — до рук продавця. Останній без особливої надії в голосі запитує:

— Може, ще й Білла з Монікою?

Та пара вже далеко. Продавець сам себе заспокоює:

— Нічого, знайдуться охочі й на них... Дарма, що День президента минув...

Уже вдома сам для себе з'ясовую: день президента — суто американське свято, що відзначають у середині лютого, між днями народження Джорджа Вашингтона і Авраама Лінкольна. Мабуть, до цього свята й виготовили кмітливі одесити унікальні сувеніри. Втім, шанси збути «президентів» у них залишаються. Адже туристичний сезон тільки-но розпочинається, а оті матрьошки вочевидь розраховані передусім на відпочивальників.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

НЕПОРОЗУМІННЯ ПРИРОДИ

Що сиплеться з небес

Жовтогарячий сніг... зелений дощ... закривавлена плоть

Білосніжний. Точність цього визначення було нещодавно спростовано явищем, що спостерігалося в Закарпатті. Там в околицях сіл Тихий і Гусний Великоберезнянського району випав сніг «альтернативного» кольору — жовтогарячого. За кілька днів до цього жовтогарячий снігопад пройшов у прикордонних районах Польщі. Перелякані сусіди поспішили обвинуватити у феномені одне з українських хімічних підприємств. Але аналізи в обох випадках не виявили у пробах ні токсичних речовин, ні підвищеного радіаційного фону. За повідомленнями, незвичайне явище в місцевих жителів особливого подиву не викликало. Позаминулої весни в цій місцевості спостерігалися не менш екзотичні опади — дощі жовтого кольору.

Випадання кольорових опадів — явище не унікальне і не таке рідкісне, як може здатися. Торік у Росії в одній із сибірських областей випав жовтий сніг. Тоді фахівці пояснили феномен піщаними бурями, що сталися на території Китаю і Монголії. Пізніше, у червні, в Індії, на схід від Калькутти, пройшли зелені дощі. Спочатку це викликало підозру в застосуванні таємничими зловмисниками хімічної зброї. Але аналіз показав, що екзотичного кольору додали дощу екскременти велетенських тропічних медоносних бджіл, точніше — пилок квітів манго і кокосових пальм. Такий випадок був у 1981 р. в Лаосі.

Але це ще не найзагадковіше. За деякими повідомленнями, наприкінці 1968 року на півдні Бразилії, в околицях містечка Касапава в штаті Сан-Паулу, сотні людей бачили, як з неба падали шматки закривавленої плоті. Очевидцями цього моторошного видовища стали, в основному, працівники місцевого цегельного заводу. Люди з жахом дивилися на шматки м'яса, що кровоточать, летять зверху і лежать на землі, багато хто сприймав те, що сталося, як Боже покарання за гріхи. За словами одного з робітників заводу, м'ясо було наче спеціально нарізане на шматки приблизно 20х5 сантиметрів.

Іноді з неба падають сотні риб, іноді — міріади жаб. За свідченням Афінея, у II столітті до нашої ери риби три дні бомбардували Херсонес. 16 червня 1882 року маленькі живі жабенята впали на землю всередині градин у Дюбуке (Айова). 30 червня 1882 року дивні білі жаби падали в Бірмінгемі. У 1863 році село Ейкл (Англія) було буквально поховане під шаром жаб. До того ж за день усі вони кудись зникли...

У 1578 році навколо Бергена йшов дощ з великих жовтих мишей, які впали у воду, а потім поспішали вилізти на берег. У 1894 році «Манслі везер ревю» повідомило про випадання черепах-гофер розміром до 20 см у Бовінгтоні (Міссісіпі). Вночі 26 жовтня 1956 року в Сан-Франциско звалилася з неба маленька волохата мавпочка, пошуки літака, що перевозив її, були марні. А в Японії на березі Сензу-мара розбився півторатонний... слон.

У 1930 році в Рейнських горах (Німеччина) з неба упало п'ятеро людей, вкритих кіркою льоду. Судячи з одягу, ті, хто загинув, не були льотчиками чи планеристами... Та й не зрозуміло, який смерч міг би протримати людей в атмосфері стільки часу, щоб вони вкрилися льодом.

Дослідники непізнаного, зрозуміло, вважають джерелом незвичайних опадів НЛО. Деякі їхні теорії за екзотичністю не поступаються причині, що це породила. Так, наприклад, американець М. Джессап у своїй книжці «Що падає з неба» пропонує дуже незвичайне пояснення «небесних подарунків». Згідно з його гіпотезою, у Всесвіті живуть високорозвинені розумні істоти, які виробляють і зберігають вихідну сировину для виробництва продуктів харчування на велетенських космічних платформах. На одних вирощують методами гідропоніки різні рослини, на інших розводять «свійську худобу» — тих самих риб, жаб, змій, крокодилів. Періодично ці платформи піддаються очищенню, коли потрібно перевести виробництво на нову продукцію чи коли минає «термін придатності» рослин чи тварин, що перебувають на них. У цих випадках уміст платформ, що став відходами, і випадає на Землю. Ця гіпотеза, крім усього, пояснює, чому на землю падають практично однакові шматки м'яса і чому риби, жаби чи змії, які падають, належать до якогось одного виду.

А що офіційна наука? Вона, сумніваючись у вірогідності найнеймовірніших повідомлень, інші пояснює цілком звичайними, хоча і рідкісними природними явищами. У випадку, з якого почалася наша розповідь, згідно з основною версією фахівців причиною жовтогарячого снігу стали бурі в Північній Африці і на Аравійському півострові. Сильні вітри підняли в повітря величезну кількість мікрочастинок піску і глини, що, змішавшись у верхніх шарах атмосфери з хмарами, випали на землю за тисячі кілометрів від місця «злету».

Найекзотичнішим, мабуть, варто визнати дощ із золотих виробів і коштовностей, що «пролився» на перехожих у передмісті іранської столиці. Причиною незвичайних опадів став могутній вибух газового балона, що прогримів у ювелірному магазині. Люди, які перебували в радіусі декількох десятків метрів від магазину, вмить були обсипані золотом і дорогоцінним камінням. Вони кинулися збирати багатство, що зненацька впало на них з неба. Однак багато хто, з'ясувавши, в чому річ, не без жалю повернув його законним власникам. Що стосується ювелірів, яких у момент вибуху в магазині було двоє, вони дістали серйозні поранення й опіки і після госпіталізації більше переймалися власним здоров'ям, ніж своїм товаром.

Артем ДМИТРЕНКО.

ФОТОФАКТ

Чернівчани стали на ковзани

На чернівецькому стадіоні «Буковина» днями запрацювала цілорічна ковзанка із штучного льоду, збудована на колишньому баскетбольному майданчику. Власник ковзанки — 18-річний місцевий підприємець Павло Польовий каже, що мріяв про таку споруду в рідному місті ще з шостого класу, коли протягом місяця за обміном навчався у Німеччині.

Надалі Павло Польовий планує звести розважальний комплекс із водними гірками.

Сергій СУЛИМА.

СУСПІЛЬСТВО

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Про «золоту акцію» і не тільки

Бути чи не бути закону про вибори народних депутатів на пропорційних засадах за партійними списками?

Розв'язання цього питання, що викликало гострі дискусії та ще дужче розмежувало парламент, плавно переходить з нинішнього тижня на наступний.

Ліві — комуністи і соціалісти — одностайно ведуть боротьбу за радикальну зміну виборчої системи. Лідер соціалістів Олександр Мороз вважає, що пропорційна система виборів — єдиний спосіб «припинити свавілля і позбавити адміністративний ресурс впливати на результати виборів». Тезу підкріплюють комуністи: майбутнім кандидатам до парламенту доведеться вибирати кольори своїх прапорів перед виборами, а не після того, як вони займуть крісла в сесійній залі Верховної Ради. Отож структуризація парламенту відбудеться за волею виборців, а не в результаті перемановування народних обранців із фракції у фракцію після виборів.

Проти пропорційної системи дружно виступала значна частина депутатів-мажоритарників. Їх можна зрозуміти. Не вдаючись до дискусії, яка із систем демократичніша, слід погодитися, що потрапити до партійних списків буде значно складніше, ніж зареєструватися кандидатом у народні депутати в окремому виборчому окрузі. Ну, скажімо, хоча б як самовисуванець.

Пікантність і гостроту ситуації визначали позиції фракцій «Наша Україна» і БЮТ. Вони обома руками також за пропорційну систему виборів, але не тепер.

Справа в тому, що соціалісти, які, за переконанням багатьох народних депутатів, тримають «золоту акцію» під час голосування за конституційну реформу, непорушно стоять за умову: спочатку закон про вибори народних депутатів на пропорційних засадах, потім — голосування змін до Конституції. У цьому їх підтримують комуністи.

Тим часом «Наша Україна» і БЮТ категорично проти внесення змін до Конституції у запропонованій редакції, вважаючи, що такі зміни очікуваного не принесуть, а лише забезпечать перехід влади з вулиці Банкової — резиденції Президента — на вулицю Грушевського, де працює уряд. Адреса зміниться, а влада залишиться в тих самих руках.

«Пропорційний закон, — переконаний один з лідерів блоку «Наша Україна» Віктор Пинзеник, — є обгорткою для проектів політичної реформи, що дасть можливість політичним силам (маються на увазі соціалісти. —**Авт.**) проголосувати за зміни до Конституції».

Закликаючи опонентів підтримати все-таки пропорційну систему, лідер соціалістів сказав, що не слід виступати так, ніби вони вже перемогли на президентських виборах. Цього може й не статися.

Тим часом, як наголосив Голова Верховної Ради Володимир Литвин на першому засіданні консультативно-дорадчої ради з питань місцевого самоврядування при парламенті, на закон про вибори народних депутатів чекають чималі випробування під час другого читання.

До речі, більшість голів облрад, які брали участь у цьому засіданні, пропорційну систему оцінюють без ентузіазму. Однак, зауважив Володимир Литвин, закон, проголосований у першому читанні, слід сприймати як дійсність.

Анатолій КАРАСЬ.

Мал. Михайла САЧКА.

П'ята колона в чужій державі

КОМЕНТУЮЧИ ПОДІЮ

Наші заробітчани за кордоном

Цього тижня одразу кілька подій знову привернули увагу до українських заробітчан за кордоном. Четверо будівельників загинули в Росії, наш екіпаж, що вів корабель під панамським прапором, заарештовано за браконьєрство... І, нарешті, оприлюднена Конгресом профспілок Великої Британії доповідь розповіла про поневіряння, яких зазнають українські заробітчани в Британії. Чи повинен Київ захищати своїх співвітчизників за кордоном? Чи хоче він це робити і чи має достатньо засобів? Ми спробували знайти відповіді на ці запитання.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Володимир МАЛИНКОВИЧ, політолог:

— Україна просто зобов'язана захищати своїх громадян за кордоном, як і будь-яка інша держава. Але я не думаю, що Україна має всі необхідні для цього засоби. У нас дуже слабке представництво за кордоном. Недостатнє фінансування (а це дуже важливий момент). Крім того, ситуація ускладнюється тим, що дуже важко захищати громадян у тих випадках, коли вони порушують законодавство країн, де працюють. Часто наші співвітчизники працюють за кордоном нелегально. Ми звикли жити в країні, де закон, як дишло: куди повернеш, туди й вийшло. Часто діємо за цим правилом і коли перебуваємо за кордоном. Кожу проти наших громадян вчинили не за законом — гарантувати забезпечення їхніх прав і захист, а якщо згідно із законом — надання юридичної підтримки.

На мою думку, нині особливо складна ситуація склалася в Росії. Як на мене, одне з найголовніших завдань нашого уряду — домогтися від Росії надання нашим громадянам, що там працюють, юридичних прав, без яких вони беззахисні і безправні. Думаю, тут потрібна відповідна угода.

Валерій ЧАЛИЙ, директор міжнародних програм Центру Разумкова:

— Захист наших громадян за кордоном визначено як один із пріоритетів у діяльності відомств, що відповідають за зовнішню політику України, насамперед Міністерства закордонних справ. І в багатьох документах цей пріоритет зазначається. Треба говорити скоріше не про бажання, а про реальні можливості і механізми. Найбільш зрозумілий і ефективний механізм — це підписання двосторонніх угод (вони по-різному називаються) про захист соціальних прав українських громадян, які перебувають в інших країнах і працюють. І тут МЗС та Україна досягли певних успіхів. Ми маємо такі угоди з Португалією, розробляється з Італією, з іншими країнами. Але загалом основна проблема — це причини, які спонукають наших громадян виїздити за кордон для роботи, переважно некваліфікованої. І тому треба думати передовсім про забезпечення робочими місцями в самій Україні. Бо, зважаючи хоча б на демографічні проблеми, Україна не може дозволити собі розкіш направляти своїх громадян для піднесення економік інших країн. Ці люди потрібні самій Україні. І уряд нині повинен думати, як повернути їх до своєї рідної землі.

Володимир ПОЛОХАЛО, шеф-редактор «Політичної думки»:

— Засобів завжди не вистачає навіть у розвинених держав, з більш позитивним іміджем. Але навіть ті скромні можливості не використовуються. І це засвідчує статистика незвертань до посольств мільйонів людей, особливо нелегальних громадян, що опинилися за кордоном. Вони просто не вірять, що на рівні держави Україна може допомогти їм у разі скрутної ситуації. Мені здається, що навіть українські посольства намагаються не торкатися цієї теми. А тут справді йдеться про те, що сьогодні на Європейському континенті Україна — лідер за кількістю нелегальних емігрантів. І це мільйони людей. Є величезна проблема, яка, звичайно, впливає на імідж України в Європі і в світі. Але парадокс у тому, що влада намагається цього не помічати. Українці біжать з країни, і ця хвиля еміграції набагато перевищує ту, яка була в нашій історії в минулому столітті. Навіть офіційно, здається, не має якої-небудь статистики. Проте часто цинічними видаються спроби вносити тих людей, що перебувають за кордоном, як мертві душі до списків виборців і навіть голосувати за них. Під час виборів ці голоси зазвичай потрапляють до провладних політичних сил. І це подвійний цинізм.

Ярослав ЖАЛІЛО, президент Центру антикризових досліджень:

Проблема має дві складові. По-перше, Україні необхідно й надалі збільшувати кількість документів, угод, підписаних з іншими країнами, про захист інтересів українців за кордоном. Насамперед ідеться про тих, хто працює в Російській Федерації і в інших країнах-сусідах, зокрема Центральної та Східної Європи. По-друге, потрібні практичні кроки на рівні МЗС, інших зовнішньополітичних та зовнішньоекономічних відомств, щоб українські громадяни почувалися за кордоном захищеними. Втім, інші країни, приміром, США, не зупиняє жодна відсутність якихось правових підстав, якщо вони вважають, що їхні громадяни в небезпеці або їхні права порушено. Тож необхідно не тільки захищати наших співвітчизників, а й розробляти механізми їх легалізації. А щодо бажання це робити... Часто здається, що МЗС починає вживати заходів, коли люди вже потрапили у геть скрутне становище. Витягує їх з в'язниць, надає юридичну допомогу. І, схоже, жодної випереджувальної роботи в цьому напрямі не проводиться.

Підготували **Наталя ФІЛІПЧУК**, **Ганна ЛУКАНСЬКА.**

Торгівці «живим товаром» залишаються безкарними

В Україні тільки у кожній десятій із порушених за фактом торгівлі людьми кримінальних справ виноситься рішення суду. Про це повідомив на засіданні «круглого столу», присвяченого співробітництву неурядових організацій і парламентаріїв у процесі ратифікації Палермської конвенції ООН народний депутат України, голова Комітету ВР з питань боротьби з організованою злочинністю та корупцією Володимир Стретович.

Кількість кримінальних справ проти торгівців людьми щорік збільшується. Протягом минулого року МВС порушило 289 таких справ (у 2002-му їх було 169). Загалом починаючи з 1988 року в Україні порушено 604 кримінальні справи за фактом торгівлі людьми і тільки у 61 з них винесено судове рішення. Здебільшого злочинцям вдається уникнути не лише покарання, а й кримінального переслідування.

Серед причин учасники дискусії відзначили недосконалість вітчизняного законодавства та відсутність реальної програми захисту свідків, які під час слідства, як правило, змінюють показання, вигороджуючи злочинців.

Протидія цьому злу має стати одним із пріоритетів для уряду і парламенту. Насамперед народним депутатам треба попрацювати над приведенням у відповідність з міжнародним законодавством статей Кримінального та Кримінально-процесуального кодексів, що стосуються торгівлі людьми.

Ганна РОМАНЦОВА.

Будували одні — користуються інші

На церкву і її майно наклали оком приватні особи

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Більш як шість років тому в селі Мар'янівці було створено громаду Української православної церкви Київського патріархату. Громада зареєструвала свій статут, їй було передано на баланс будинок колишнього сільського клубу.

Про мар'янівський церковний «розкол» і його наслідки ми вже розповідали на сторінках газети («ГУ» від 13.12.2003 р.). Була надія, що православні селяни зможуть перебороти виниклі між ними чвари, знайти мову взаєморозуміння і взаємоповаги. Що змінилося з тих пір?

— Та, власне, нічого, — сказав головний фахівець обласного відділу у справах національностей, міграції і релігій Олександр Клемешин. — Як і раніше, у Мар'янівці лише одна громада зареєструвала свій статут — Київського патріархату.

Справді, релігійна організація може існувати і без реєстрації статуту. Але тоді громада, в даному разі Московського патріархату, не має права юридичної особи з усіма наслідками, що звідси випливають. Ті, що вийшли з громади Київського патріархату, претендують на храм і церковне майно. Претендують приватні особи, а не релігійна організація, що суперечить законодавству про свободу совісті.

— Якби в Мар'янівці прихильники УПЦ МП зареєстрували свою громаду, а вже потім пред'явили претензії щодо храму, — зазначив Олександр Клавдійович, — то суперечку, що виникла, довелося б вирішувати в судовому порядку.

Сьогодні громаді Київського патріархату немає жодної потреби відстоювати свої права в суді. Адже її віруючі володіють цим храмом на законних підставах. І їх кількість не має ніякого значення. Бажання більшості, як стверджує Клемешин, — це ще не підстава для переділу власності.

Наша довідка

В Україні зареєстровано 1042 релігійні організації. У країні налічується більш як 27,5 тисячі релігійних товариств і 26650 священиків.

Один з авторів, уродженець села, чудово пам'ятає, як будувалася церква, а точніше, переобладнувався клуб. У старому, столітньому, з добротними стінами храмі зберігалося радгоспне зерно. Про ремонт будинку не йшла мова в роки перебудови, а вже тепер (без спонсора!) тим паче ніхто і не думав про це. От, подумалося, чому б тим «приватним особам», що наклали оком на примітивний клуб-церкву, де все зроблено руками селян, не розщедритися на реконструкцію справжнього храму. «Прихватизувати» готове, звичайно, простіше. Але віруючі, хочеться вірити, зумієть відстояти своє дітище.

А як воно народжувалося, написала в редакцію землячка Любов Михайлівна Воротинцева.

«Церква відкрилася за місяць завдяки всім людям. Мій покійний чоловік Павло, наприклад, ремонтував клуб з першого дня до останнього. Як, до слова, і отець Омелян, Олександр Дейнега, Анатолій Власов, Володимир Приходько... Будували вівтар, установлювали грати на вікна, лавки для бабусь. Ми вважали, що православна церква одна, і поняття не мали про патріархати. Усе, що всередині храму, було куплено за гроші парафіян. А тепер хтось зазіхає на наше майно і сам будинок. Я от не розумію, чому ігнорують бажання більшості...»

Інша наша читачка з Мар'янівки Ніна Кучеренко теж з болем пише про обмеження прав і інтересів парафіян. Ніна Дмитрівна була з самого початку відкриття храму, ходила по дворах, переконуючи односільчан у необхідності облаштування клубу під церкву.

«Не ми насильно захоплювали храм і не ми йшли проти волі Божої, — пише до редакції шановна в селі віруюча. — Але тепер наш панотець править службу на вулиці, а те, що нами було зроблено, використовують чужинці. Чому така несправедливість?».

Запитань, на жаль, більше, ніж відповідей. А в обласному відділі у справах національностей, міграції і релігій лише констатують: «Ситуація не змінилася ні на краще, ні на гірше». Чому ж не змінилася на краще?

На що чекаємо, доброзі?

Олександр АБЛІЦОВ.
Іван ІЛЛЯШ.

Приазовський район Запорізької області.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ОФІЦІЙНО

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Павловського М. А.

Відповідно до пункту 5 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

Припинити достроково повноваження народного депутата України Павловського Михайла Антоновича, обраного від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Юлії Тимошенко», у зв'язку з його смертю.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
4 березня 2004 року.
№ 1569-IV.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Ківалова С. В.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

Припинити достроково повноваження народного депутата України Ківалова Сергія Васильовича, обраного в одномандатному виборчому окрузі № 136, Одеська область, у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
4 березня 2004 року.
№ 1570-IV.

Безплатно, але в межах Конституції

Конституційний Суд України роз'яснив положення статті 53 Конституції України, яка передбачає забезпечення державою доступності і безплатності дошкільної, повної загальної середньої, професійно-технічної, вищої освіти у державних і комунальних навчальних закладах. КС вирішив, що положення зазначеної статті потрібно розуміти так: доступність освіти як конституційна гарантія реалізації права на освіту на принципах рівності означає, що нікому не може бути відмовлено у праві на освіту, і держава має створити можливості для реалізації цього права; безплатність освіти як конституційна гарантія реалізації права на освіту означає можливість здобуття освіти у державних і комунальних навчальних закладах без внесення плати у будь-якій формі за освітні послуги визначених законодавством рівня, змісту, обсягу і в межах тих видів освіти, безплатність яких передбачена Конституцією України. Безплатність вищої освіти означає, що громадянин має право здобути її відповідно до стандартів вищої освіти без внесення плати в державних і комунальних навчальних закладах на конкурсній основі в межах обсягу підготовки фахівців для загальносуспільних потреб (державного замовлення).

Марина ГОТЕНКО.

СУСПІЛЬСТВО

(Початок на 1-й стор.).

Дехто сумнівався, що ми справді потрапимо на острів саме 23-го. Бо напередодні був дуже несприятливий прогноз погоди: штормове попередження, обледеніння, казали навіть, що судна не виходять у море, стоять на приколі, бо очікується шторм… Однак нас це не зупинило. Ми були впевнені: примхлива кримська погода змінить гнів на милість. І, як і першого разу, в листопаді минулого року, на Тузлі нам усміхнуться сонечко і наші друзі-прикордонники. Так і сталося.

У світлиці на заставі зібралися всі прикордонники, хто не був у наряді чи на чергуванні. Ми роздали хлопцям свіжий номер «Голосу України» з матеріалом про наші наміри подарувати відеомагнітофон. І, вітаючи з Днем захисника Вітчизни увесь особовий склад прикордонної застави «Острів Тузла», вручили її начальникові Роману Цимарю наш подарунок, пообіцявши, що й надалі постачатимемо касети, котрі надійдуть у редакцію від наших читачів.

Дні «Голосу України» на заставі «Тузла»

Примхлива кримська погода змінила гнів на милість, нам усміхнулося сонечко. І наші друзі-прикордонники

Кращим воякам — молодшому сержантові Павлу Мусієнку та рядовому Олександру Могущему — призи газети — фірмові годинники з логотипом «Голосу України». А фірмові календарі дісталися кухарям-хлібопекарям — рядовим Миколі Ільченку та Сергію Терлецькому. Ділову папку одержав від газети заступник начальника застави лейтенант Анатолій Сокирко.

Павлові Мусієнку 19 років. Він студент першого курсу Донецького університету, буде гірничим інженером, коли закінчить навчання. Павло вітає своїх батьків, молодшого братика Максима і дівчину Аню з весною.

У фірмові футболки й кепки від «Голосу» одягли ми на Тузлі... сімейну пару — начальника застави майора Романа Цимаря та його дружину — старшого радіотелеграфіста рядового Оксану Цимар. От тільки не передбачили, що на заставі разом з татом і мамою «несе службу» маленький чотирирічний Костя. Це був для нас справжній сюрприз. Виручила мавпочка-талісман, що подорожувала на Тузлу в кишені шуби, одного з авторів цих рядків... Думаємо, зміна її прописки — гарна прикмета. Бо мавпочки, мабуть, не люблять жити в шубі.

Святковий настрій воякам створювали того дня не тільки ми, а й артисти-аматори з Керчі. Це — Галина Дмитрюкова та Костянтин Артеменко, Олена Полюшкіна з літературного об'єднання «Ліра Боспору» та її донька Вікторія, котра викладає музику у міському інтернаті, співає, грає на бандурі, гітарі і роялі, а також Тетяна Онищенко — душа міського клубу авторської пісні...

О 20-й годині у прикордонників настає наступна доба, шикується прикордонний розрахунок, заступає новий наряд, змінюються чергові, йдуть у нічні дозори. Решта — хто відсипається, а в кого — дозвілля. Тож відео на заставі актуальне: хто мав вільний час, дивилися його майже всю ніч. А на ранок і нам показали — записи телерепортажів про урочисте відкриття застави і новосілля торік 1 грудня. Так, ми мали змогу на власні очі пересвідчитися у справедливості слів Міністра транспорту України Георгія Кірпи, що такі гарні умови життя, як на прикордонній заставі «Острів Тузла», не мають люди навіть у міських квартирах. До речі, кожен з нас згадав свою, київську, де зовсім не жарко, чи сімферопольську, де воду не те що гарячу, а інколи й холодну можна «зловити» тільки за графіком. На спорудженні нових приміщень, кажуть, освоєно один мільйон доларів США. Будівельні матеріали й саме спорудження приміщень — усе це коштом Мінтрансу і, зокрема, «Укрзалізниці». Вона, до речі, й надалі матеріально підтримує прикордонну заставу «Острів Тузла». За це Міністрові Георгію Кірпі висловлюють подяку всі — від рядового на Середній Косі до генерала у штабі Прикордонної служби України.

Те, що ми побачили нині на місці наметів, які були тут у листопаді, вразило. Єврокотеджі, у зведення яких ми тільки намагалися вірити в листопаді торік, коли залишалося до обіцяного терміну новосілля на застві (1 грудня) два тижні, а будівлі ще й обрисів таких не мали, красуються, як на картинці. Тут же — священне ритуальне місце застави, Державний прапор України, прикордонний стовп... Від духу надзвичайного становища застави листопадового зразка залишилися лише кілька наметів, в яких зберігають усе необхідне на випадок раптового і практично неймовірного виходу з ладу дизельної системи енергопостачання. Думаємо, що цього не трапиться, однак все ж таки тоді розгорнуть наметове містечко і знову поставлять (як і було торік у листопаді) металеві ліжка, буржуйки, пересувну кухню і таке інше. А поки що застава живе в умовах мало не зіркового готелю. Слово «казарма», яким прийнято позначати незатишне житло, якось зовсім не в'яжеться з тим, що створено для наших прикордонників на Тузлі. Нам показали те, «чого ми ніде не бачили»: спальня для солдатів — простора, світла,новенькі сучасні дерев'яні ліжка, душова з холодною і гарячою водою. У приміщеннях тепло, оснащені вони модерними батареями з регуляторами. А в їдальні не тільки смачно годують, а от деталь — з фаянсового посуду, столові прибори — виделки й ножі, букетики, хоча й штучних, але все-таки квітів на столі... Про те, що це все-таки військо, нагадують... чашки — на них емблема Прикордонної служби України.

У будиночку для сімей офіцерів, де довелося ночувати, умови також чудові. Тут усе є: і вмебльована кухня з плитою та холодильником, і санвузол з гарячою і холодною водою, і вітальня, і спальня з широким ліжком на двох. Тільки от не вистачає жіночої руки. Скажімо, прибрати вікна у фіранки... Є там командири без дружин... Утім, відставимо лірику.

Разом з прикордонним нарядом, а це — молодший сержант Олександр Чигринцев з Дніпропетровська, рядовий Юрій Мотовичев з Броварів на Київщині, рядовий Олексій Садовський з Керчі і собака Діна (Ролф відпочивав після нічного дозору) вирушаємо на чергування на крайню точку острова. Вантажимося у ГАЗ-66. Поки наш всюдихід упевнено долає розмиті весняними водами баюри, розпитуємо водія — рядового Романа Мезецького, вже як «давнього товариша» — вдруге у кабіні разом, — про життя-буття. Навесні він уже прийде з армії додому, на Черкащину, хоче працювати за спеціальністю, що одержав її до армії, провідником на залізниці. Вдома його чекають дівчина Зоряна, мама й тато. Їм він телефонує. А Зоряні пише листи. Катер ходить у Керч раз на тиждень, тож і листи, хоч інколи й по кілька, одержує не частіше.

—Служити нескладно і неважко, тільки спочатку було якось незвично, потім втягнувся, — каже Роман.

Ми дісталися точки. Тут — кордон, і тому пароль — річ звична. Хоч і знають солдати і офіцери одне одного в обличчя. А все ж є армійський закон. Назвати те, що розчули? «Карабін» — «Мухалатка». Вони постійно змінюються. І цього вже ніколи не буде... Отака вона, військова таємниця.

На хвості острова, як називають тут крайню точку, все майже так само, як і було в листопаді. Ось радіолокаційна станція, ось і вишка, на яку піднімалася наша колега Людмила Коханець тоді...

А зараз тут на чергуванні наш вже також «давній товариш» — рядовий Олександр Могущий, котрому вчора ми подарували годинник.

Олександр нагороджений медаллю «За мужність в охороні Державного кордону України». Вже коли ми повернулися на заставу, запитали хлопця, за що саме його нагороджено медаллю. «За мужність», — каже. «А в чому вона виявилася, ця мужність», — допитуємося. Хтось з товаришів по службі жартома пояснив: «Його хотіли злякати, та не вдалося».

— Два місяці ходив у наряди ночами, бо нас всього троє прожектористів було, людей не вистачало... І от якось виявив російське рибальське судно поблизу острова, котре не відповідало на жодні запити. Треба було «дати промінь» прожектора, щоб візуально визначити номер і змусити порушника залишити наш район. Уже хотіли викликати бойові сторожові кораблі. І все ж ми його змусили покинути нашу зону охорони кордону. Наказ про нагороду підписали 18 листопада, а вручили у день відкриття застави, через місяць після дня народження. Отакий подарунок має Олександр. Він через «Голос України» передав вітання своїм батькам — Тетяні і Володимиру Могущим з Синельникового на Дніпропетровщині, котрі працюють на Придніпровській залізниці.

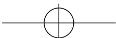

...Ми залишали заставу із змішаними почуттями. Горді за наших мужніх хлопців, кожен з яких по-своєму запам'ятає службу на острові серед двох морів. Горді, що й казати, за умови, в яких вони служать. За рідний «Голос», за нашу дружбу і, як мовиться, спільний солдатський окраєць і тютюнець... Вдячні за гостинність і розуміння журналістської праці начальникові застави майорові Роману Цимарю та начальникові прес-служби Сімферопольського прикордонного загону майорові Сергію Піддубному.

І все-таки ятрить душу інше, оте «майже», бо з листопада зміни на Середній Косі сталися небезпечно разючі. Які саме? Чи відворотні вони? **Читайте в одному з наступних номерів «Голосу України»**.

Світлана ПИСАРЕНКО,
Віктор ХОМЕНКО.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Cyan Magenta Yellow Black

ОБ'ЄКТИВ

5 березня. Дніпропетровськ. Голова ОДА Володимир Яцуба вітає зі столітнім ювілеєм Мотрю Кузьмівну Лещинську.

6 березня. Одеса. На фасаді будівлі колишньої одеської школи №116 відкрито меморіальну дошку її засновнику і першому директору Алевтині Кудіновій.

7 березня. Півфінал Кубку України з футболу. «Динамо»—«Дніпро». 0:2.

8 березня. Міжнародний жіночий день.

11 березня. Триває виставка фіналістів першого Всеукраїнського конкурсу якості продукції «100 кращих товарів України».

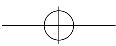

9 березня. Київ. З нагоди 190-ї річниці від дня народження Тараса Шевченка Голова Верховної Ради Володимир Литвин вручив Шевченківську премію художника-графіку Сергію Якутовичу.

10 березня. У Верховній Раді України відбулися парламентські слухання «Про підсумки проведення в Україні у 2003-му Року людей з інвалідністю стосовно забезпечення соціальних, економічних, правових і конституційних гарантій у сфері соціального захисту та реабілітації інвалідів».

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО, Сергія КОВАЛЬЧУКА, Укрінформу та УНІАН

СУСПІЛЬСТВО

Україна олімпійська: 1952 — 2004

Блискучий виступ в Атланті Євгена Браславця та Ігоря Матвієнка здивував багатьох цінителів вітрильного спорту. Лідерами вважали інших. І тільки тренер Віктор Коваленко вірив у здатність своїх вихованців зійти на п'єдестал. І переконання це грунтувалося на тім, що Євген Браславець за роки занять спортом сформувався у сильного, досвідченого, здатного до самостійних неординарних дій на дистанції.

До Коваленка Браславець з Матвієнком потрапили 1990 року. Перед тим навчалися в інших наставників. Євген розпочинав знайомство з вітрилами під наглядом Олени Пашутіної. Ходив на «Оптимісті». У тій самій групі Ігор уперше взявся за шкоти «Кадета», на якому стерновою була його сестра. Хлопчики підросли і їх об'єднали в одному екіпажі: на стерні — Браславець, на шкотах —Матвієнко. У такому складі їх тренував Ігор Міллерман, однак Олена Пашутіна не залишила поза увагою своїх вихованців і саме вона наполягла, щоб здібних хлопців перевели до групи Віктора Коваленка, вже знаного на той час фахівця. Через три роки дніпропетровці стали чемпіонами України. Відтоді вони практично не стартували в першостях рідної країни, бо морські дороги пролягли в усі кінці світу. Збочувати з них не доводилося, адже мали на меті спортивні вершини.

Якось запитала у Браславця, що у спорті дає йому найбільше задоволення. Він не вагався: «Навіть не перемога, а процес наближення до неї. Задоволення відчуваю, коли йду до мети».

Шість років ішли хлопці до своєї найбільшої перемоги. 1995-го у чемпіонаті світу зупинилися за крок від п'єдесталу — були четверті. Та тренер з огляду на наближення олімпійської регати найбільше цінував не місця, які вони посідали у великих міжнародних змаганнях, а змужніння екіпажу. «Він виховував у нас вміння приймати самостійні рішення, — каже Браславець. — Для нього на першому плані було виховання особистості, а вже згодом — досягнення результату». І саме ці якості стали в нагоді, коли життя розвело по різних континентах вчителя і учнів. Але перед тим була Атланта і беззастережна перемога над суперниками.

Наступного сезону Браславець з Матвієнком стали срібними призерами чемпіонату Європи. Так, спочатку був для них успіх олімпійський, а вже за ним —досягнення європейського і світового рівня.

На жаль, як це сталося з багатьма відомими спортивними наставниками, одразу після Атланти Віктор Коваленко вимушений був їхати працювати за кордон — до Австралії. Сподівався, що в нього залишиться можливість наглядати за своїми українськими екіпажами, однак умови контракту були жорсткі: працювати винятково з австралійцями. Вряди-годи запрошував українців як спаринг-партнерів. Та це вдавалося дедалі рідше. З дніпропетровцями працював головний тренер збірної країни Віктор Майоров. Хоча, як казав Браславець, «надходить час, коли ти сягаєш того рівня, за якого щоденна присутність тренера і необов'язкова. Та все-таки необхідно, щоб хтось спостерігав за тобою збоку і міг зробити слушні зауваження». Хлопців не треба було підштовхувати. Вони самі прагнули не зупинятися. Хоча успіхи в міжолімпійське чотириріччя не квапилися. Особливо на світових чемпіонатах. 1997-го — п'яті, затим — шості, сьомі. Щоправда, 1998-го, коли в Дубаї проходив чемпіонат ISAF, українці стали другими. Невже праві були ті, хто вважав успіх Атланти випадковістю?

У рік Сіднея Браславець з Матвієнком стали бронзовими призерами чемпіонату світу. Тоді на озері Балатон зібралася величезна флотилія — аж 130 човнів. Наближення Олімпіади загострювало інтригу. Перемогли австралійські вихованці Коваленка. Він знову підтвердив своє офіційне визнання після Атланти звання кращого тренера світу. То що ж, доведеться і в Сіднеї конкурувати колишнім і теперішнім учнем?

▪ ▪ ▪

У рік Сіднея Браславець з Матвієнком стали бронзовими призерами чемпіонату світу

▪

Конкуренції як такої не склалося. Австралійці перемогли, українці фінішували шостими. Принагідно зазначимо, що в олімпійській історії класу «470», яка розпочалася в 1976 році, не було випадку, щоб одному екіпажеві вдалося перемогти повторно. Щоправда, в 1984 і 1992 роках чемпіонами ставали іспанці, однак на дистанцію виходили різні екіпажі. Мало того, чемпіонам жодного разу не вдавалося взагалі зійти на п'єдестал. Однак, хоча й закономірність, та від того гіркоти не меншало. Звинувачували тренера? На таке моє запитання Браславець відповів по гарячих слідах Сіднея: «Треба думати власною головою. Не можна бути в повній залежності від тренера. Олімпіада — абсолютно особливі змагання. Тут господарює жорсткість, тому не можна припускатися не те що помилок, а й натяку на них. Я й це зрозумів із запізненням, тому й залишився без медалі». Кілька дискваліфікацій протягом регати викинули Браславця з призової трійки, на місце в якій він реально розраховував. Чи не так і приходить зрілість?

Наступного після Сіднея сезону команда Браславець —Матвієнко довела свою життєздатність. Чітко визначили основні завдання — результат на чемпіонатах Європи і світу. Першість континенту, яка проходила в Дубліні, зібрала 62 екіпажі. Більшість з них приїхали заздалегідь, щоб пристосуватися до специфічних місцевих умов. Наші, як завжди, такої змоги не мали. Та розпочали успішно, доки не розпочався шторм. Він відкинув назад, кілька стартів скасували через негоду, отже часу на те, щоб надолужити згаяне, практично не лишалося. Налаштувалися на «срібло». З тим і пішли в останню гонку, маючи на меті не втратити своєї позиції, з огляду на те й будували тактику. Після смуги невдач і друге місце добре. Коли після останнього фінішу їх почали поздоровляти, сприймали це як годиться. Знову на п'єдесталі. Й не збагнули одразу, що поздоровляли їх з перемогою! А далі був чемпіонат світу в Словенії. 11 перегонів провели надзвичайно стабільно і нарешті стали чемпіонами. Наступного, 2002-го, знову дніпропетровці впевнено тримали лідерські позиції, на кінець серпня очолювали світовий рейтинг. До своїх успіхів могли зарахувати призові місця — третє і друге на двох регатах, що проходили в Афінах. 2003-й розпочали з третьої сходинки світового рейтингу. Цей останній передолімпійський рік дещо здали позиції, хоча розпочинали його успішно. На одній з найпрестижніших міжнародних регат сезону — Кільській — перемогли з великим відривом. Але на чемпіонаті світу в Кадісі посіли шосте місце. Та головне — здобули олімпійські ліцензії. І тепер — до третього олімпійського старту.

Валентина ПОЖИЛОВА.

ІМЕНА

Євген БРАСЛАВЕЦЬ, Ігор МАТВІЄНКО

Досьє «Голосу України»

*БРАСЛАВЕЦЬ **Євген Анатолійович**, олімпійський чемпіон з вітрильного спорту — клас «470», Атланта, 1996 р., чемпіон світу (2001), Європи (2001), призер чемпіонатів світу (1998, 2000). Нагороджений Хрестом «За мужність».*

*МАТВІЄНКО **Ігор Григорович**, олімпійський чемпіон з вітрильного спорту — клас «470», Атланта, 1996 р., чемпіон світу (2001), Європи (2001), призер чемпіонатів світу, Європи (1998, 2000). Нагороджений Хрестом «За мужність».*

На знімку: Євген Браславець (**ліворуч**) та Ігор Матвієнко.

Номер 50 довічно за Іво Бобулом

Чернівецький готель «Буковина» залишався б звичайним провінційним закладом, якби не ентузіазм його власника Валерія Чинуша. Він свого часу взявся переобладнати старий радянський блощичник у гостинне місце достойного рівня. Тепер серед частих гостей готелю мало не всі пострадянські зірки: вітчизняні, російські та білоруські.

Перед Новим роком у Чинушевих номерах мешкала примадонна російської естради Алла Пугачова у компанії ексцентричного Максима Галкіна. Іла смалець на чорному хлібі під часник і вареники у готельному ресторані «Селянська хата», пила знаменитий ресторанний самогон, який у Чернівцях називають «чинушівкою». Принагідно телефонувала Альоні Апіній, яка у книзі відгуків сотворила справжній похвальний есей на адресу буковинської кухні в готельному ресторані «Чернівці».

А зовсім недавно у «Буковині» мешкав ще один член зіркової сімейки Філіпп Бедросович. Він у широкополому капелюсі та пом'ятому, як смокінг батька російської демократії, плащі тинявся Чернівцями, відвідував музеї та бутики на радість чернівецькій дітворі, яка бігла за естрадним кумиром, як колись бігали за першим авто.

І ось нещодавно Валерій Чинуш, котрий ставиться до свого закладу не як до готелю, а як до музею мадам Тюссо, пішов далі. У «Буковині» віднині відкрито пожиттєвий номер-музей нашого знаменитого земляка Іво Бобула, який прибув на презентацію у супроводі нової дружини Наталії. Акція відкриття іменного номера відбувалася за присутності представників міського самоврядування (міський голова Микола Федорук — старий друг Бобула), а тому дістала широкого розголосу на вимощених австрійською бруківкою чернівецьких теренах. Представники ЗМІ і просто вседисущі чернівецькі роззяви в очікуванні щедрого фуршету в пряму розуміли перемацали весь скромний антикваріат, зібраний співаком за життя та із задоволенням фотографувалися з картонним і живим Івами.

Родзинкою номера стала стара чернігівська гітара вартістю 22 карбованці, яку в 1972 році у нього конфіскувала радянська чернівецька міліція за те, що юний талант голосно співав проти ночі під універмагом «Рязань». Не розпізнали служиві майбутній талант. На щастя, інструмент зберігся, був не так давно повернутий керівництвом УМВС співакові, і тепер завжди висітиме на готельній стіні.

Нарешті міський голова перетне стрічку номера 50 і бажаючі змогли посидіти у зручних Бобулових кріслах, полежати на його ліжку. Потім співак акапельно виконав кілька пісень, які дібрали гучних оплесків, а згодом зарядженi потужною енергетикою Івового таланту гості були запрошені на фуршет у виконанні того ж Сергія Кінського. Кухар, до речі, нещодавно привіз із Одеси свіжий диплом переможця міжнародного конкурсу.

Що стосується Іво Бобула, то на радість буковинській громаді завдяки друзям він знову отримав чернівецьку прописку і має куди прийти у рідному місті, де після розлучення із зоряною дружиною Лілією свого кутка не мав...

Сергій СУЛИМА.

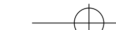

ТЕАТР

Ювілей першого державного

Дніпропетровському українському музично-драматичному театру ім. Т. Г. Шевченка виповнилося 85 років. Це перший державний театр, створений в Києві у 1918 році. Серед його керівників були Лесь Курбас, Олександр Довженко і Павло Тичина. На сцені театру свого часу грали Амвросій Бучма і Наталія Ужвій. Мало не десять років театр, гуртуючи кращі художні сили і пропагуючи національні духовні цінності, подорожував Україною з міста у місто. А в 1927 році назавжди зупинився у Дніпропетровську.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Одесу треба чути... Як це вміє Михайло Пойзнер

МОЛДАВАНСЬКІ ОСКОЛКИ

Він — шановний фахівець-гідротехнік, доктор наук. А ще — колекціонер, краєзнавець і літератор. А ще — він народився і ріс у серці Одеси, на Молдаванці. І, що особливо важливо, бо це дається далеко не всім, — зумів, мабуть, ще з молоком матері всотати унікальний дух, вдачу, звичаї і мову Молдаванки, щоб потім, у зрілому віці, повертати все це — вже у літературній формі — землякам. Його друзі, теж, як правило, неабиякі особистості, часто кажуть: «У Мишка — абсолютний слух». Маючи на увазі: те, що інші пропустять повз вуха, — Пойзнер обов'язково почує. І це почуте, а потім повторене ним для інших обов'язково викликає то сміх, то сумну усмішку, то роздуми. Втім, судіть самі, прочитавши пропоновані нижче мініатюри Михайла ПОЙЗНЕРА.

■ Хто дасть? Він дасть?!! Чекай... Зараз у мене вже кишені почнуть боліти...

■ Вона каже, що була зі мною і там, і там, і отам... Обшукай мене, але я нічого цього не пам'ятаю.

■ Що ви!!! Він так удало не женився, шо просто так мало кому тепер щастить...

■ Розміняти аж двадцять гривень? Ну, ти подивися на нього! Я що, сьогодні так добре виглядаю?..

■ — Хоч я і холостяк, але всі, хто познайомився через мене, давно одружені і живуть щасливо. У мене на це легка рука.

— То в чому справа? Накладі вже на себе руки...

■ Мамцю! Та віддайте вже цю картоплю по 50 копійок! І шо ви так нервуєте?! Я вас прошу! Вона ж потрапить у хороші руки...

■ Ой! Не нуди вже!! Через таких, як ти, батьківщина таки може стати матір'ю... Від тебе ж можна за-ва-гіт-ні-ти!!!

■ У кожного своя мадам Тюссо... А в мене і своя мадам Тюссо, і ще її матуся.

■ Якби ВІН (!) плив на «Титаніку», то потонув би айсберг...

■ Ну! Ти подивися на цього

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

пряника! Він оголосив сите голодування — нічого не робить, а тільки тріскає, наче востаннє...

■ За яку партію я голосуватиму? За партію... контрабандної горілки...

■ Я ніколи її ні про що не прошу. Попросиш на копійку — вона зробить на карбованець. А як здачу давати?!

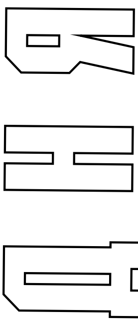
■ Вже після всього я ще пішов на Привоз і купив їй і те, і те, і оноте... І навіть інжир. А потім я так знахабнів, що навіть не взяв з неї за це ні копійки...

Публікацію підготував Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

(Далі буде).

ЦЬОГО

■ 1881 р. У Петербурзі народовольцями вбито царя Олександра II. ■ 1888 р. Народився педагог і письменник Антон Макаренко. Здійснив масове перевиховання дітей-правопорушників у трудових колоніях під Харковом та Полтавою. ■ 1910 р. У Харкові народилась Ірина Бугримова, дресирувальниця. ■ 1923 р. Нота уряду УРСР урядам Великої Британії, Франції та Італії з протестом проти анексії Східної Галичини Польщею. ■ 1938 р. Російська мова вводиться як обов'язковий предмет для вивчення в радянських школах. ■ 1944 р. Херсон визволено від гітлерівців.

АСТРОЛОГІЧНИЙ ПРОГНОЗ з 15 по 21 березня 2004 року

Цього тижня не можна розслаблятися і надміру потурати своїм бажанням, головне — не прогаяти свої можливості. Ймовірні збої у роботі засобів зв'язку і транспорту особистого й громадського. Може з'явитися нагода розв'язати фінансові проблеми завдяки новим можливостям.

ОВЕН. Найвигіднішим для вас цього тижня може бути використання будь-якої нагоди, щоб розширити свої перспективи та інтелектуальні межі. Через конкурентів або компаньонів активно зацікавитеся тим, що раніше вас не захоплювало. Вам необхідно нині докласти чимало зусиль і змінити свої погляди на деякі речі, щоб підлаштуватися до нового партнера та його ідей.

ТЕЛЕЦЬ. У вас буде неспокійний тиждень — часто відволікатиметеся і розв'язуватимете якісь справи у терміновому порядку. І якщо ви суворо не дотримуватиметеся наміченого плану, то легко впораєтеся з непередбаченими труднощами. Це може бути складним для вас, але гнучкий графік — кращий режим дня.

БЛИЗНЮКИ. У цей період можуть несподівано загостритися стосунки з чоловіком (дружиною) і з тими, з ким ви співпрацюєте чи перебуваєте у постійному контакті. Все може розпочатися з обману і неприємної новини, а закінчитися великим скандалом. Ви залишитеся у виграші, якщо приймете зміни, які пропонує ваш партнер.

РАК. Ви отримаєте радісну новину про те, що ваше бажання справдилося або ви до нього стали ближчими. Ви можете отримати цінний подарунок, який поліпшить ваше життя. Вам пощастить на потрібних людей. У вашому оточенні з'явиться людина, яка додасть вам оптимізму. На вас чекає несподіваний поворот подій — ви розпочнете якусь справу і, незважаючи на те, що обставини вибиватимуть вас з колії, проводитимете свою лінію.

ЛЕВ. Цього тижня ви обов'язково маєте щось зробити — ваші зусилля високо оцінять. Можливо, ви отримаєте грошову компенсацію, премію, давно обіцяну роботу, надбавку, посаду або соціальну допомогу — те, що поліпшить матеріальне становище. Можливо, ви увійдете до нової структури чи станете членом якоїсь громадської організації.

ДІВА. Ви будете досить популярною особою на цьому тижні й станете солідніше виглядати. Ви можете використати цей період для того, щоб зважитися на важливий вчинок стосовно когось, виклопотати дуже важливу для себе справу, домогтися нових умов. Ви можете закласти новий прибутковий напрям і завдяки цьому кардинально змінити своє життя.

ТЕРЕЗИ. Не тиждень, а суцільні негаразди й перестановки. Будете схильні сваритися, сперечатися, відмовлятися від давніх зв'язків і водночас створювати собі нове оточення. Може відбутися якась розмова або поїздка, які спричиняться до того, що ваше життя увійде у нове русло. Небезпека полягає в тому, що ви можете розслабитися. Будьте поруч із такими, як ви, — вони додадуть вам енергії і не дадуть «заснути».

СКОРПІОН. Цього тижня у вас відбудуться великі й несподівані зміни у доходах і готівці. Суми і ступінь ризику відчутно змінюватимуться. Це може бути перехід на «вільні хліби» або втрата доходу. Через гроші ви можете втратити друзів, добитися правди і дізнатися про своїх ворогів. Може бути завдано збитків вашому майну або особистим речам.

СТРІЛЕЦЬ. Можливо, ви будете дуже різкі й непередбачувані для оточуючих на цьому тижні. Ваші настрій і бажання можуть мінятися і дивувати навіть вас самих. Використайте цей період для рішучих змін у своєму житті, аж до зовнішнього вигляду, іміджу, стилю.

КОЗЕРІГ. Ваші справи стануть успішнішими, коли повернуться люди, що перебувають далеко від вас. Ви можете відчути радість тому, що самі повернетеся туди, де колись були і де вам дуже сподобалося. Використайте цей тиждень для початку самостійної справи або від'їзду за кордон. Ви можете домогтися позитивного результату в юридичній та судовій справі.

ВОДОЛІЙ. Ви зіткнетеся із змінами у ваших планах і сподіваннях. Вам необхідно буде швидко зорієнтуватися і перебудуватися. Тоді ви станете лідером серед своїх друзів і однодумців. Постарайтеся максимально використати нові умови, нетрадиційні шляхи і зв'язки. Активніше цікавтеся і займайтеся тим, що раніше не приваблювало. Ваші родичі надихатимуть вас на всілякі подвиги.

РИБИ. Вся ваша енергія і ентузіазм будуть спрямовані на саморекламу і просування по службі. Використайте цей час для активізації своєї професійної і громадської діяльності, щоб оточуючі помітили ваші справи й досягнення, завдяки цьому у вас можуть з'явитися нові можливості й перспективи.

МІНІ-БАЙКИ

Невдячний

Писучий люд віддавна
має моду
Байки складати
всякі про Колоду.
А це недавно, як
в Дністрі топився,
Один за мене,
наче кліщ, вчепився.
Була тоді йому я гарна,
люба, мила,
Бо ще й до берега
потрібного прибила.
Так тішився, що
залишився жити.
Та нинькі взявся
знов мене ганьбити...

Сергій КОВАЛЬ.

Тези і антитези

☞ Вільна людина не має права на продажність.

☞ Дружба небезпечна не тільки обіймами, а й «мостами» дружби.

☞ За столом переговорів багато не п'ють, щоб уникнути війни.

☞ Чим вільніше дихається, тим більше хочеться їсти.

☞ Поважай владу: кожний народ гідний свого уряду.

☞ Велика скорбота — часто найтонша форма радості.

☞ Люди постійно наступають на граблі, щоб їх цінували за наполегливість і цілеспрямованість.

☞ Засівайте розумним, добрим, вічним...

☞ Наклавши в штани, не гоноруй: зніми їх.

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Закон і кадри

У Березі Рябкової Кістки на найвищі державні посади призначають без суду та слідства.

Фото Олекси ВАЩЕНКА.

Хіт-промоушн

Гран-прі фестивалю «Золоті пупки» отримала все ще молода Сюзанна Ремигайло. Взагалі, чесно кажучи, голос у цієї співачки так і не прорізався, просто вона тепер має новенького, більш пробивного продюсера.

Із спостережень

До олігархічних партій приймають за переконаннями — що гроші не пахнуть.

Демократичний підхід

У селищі Кизяківка відкрито Академію капіталізму. Приємно, що поряд з елітними спеціальностями, такими, як авторитет мафіозного клану, банкір, нафтогазовий король, тут будуть вчити й на бомжів, безробітних, пенсіонерів з пенсією, утричі меншою від прожиткового мінімуму, тощо.

Приказка

Скажіть мені, звідки у них з'явилися мільйони, і я скажу, що вам за ваші слова буде.

Гасло

Слуги народу, служіть пахану!

Чого нема, того нема

Про загрозу демократії у Березі Рябкової Кістки не може бути й мови. Бо хіба може загрожувати щось тому, чого нема?

Олександр ПЕРЛЮК.

ШЛЮБНЕ ОГОЛОШЕННЯ
Вийду заміж або куплю трактор

Інтеграція

Мешканці стійбища Имингим, що на острові Сахалін, днями зібралися на південному мисі Крильйон, а це на самісінькому березі протоки Лаперуза, якраз навпроти японського острова Хоккайдо, і послали палкий привіт своїм заморським сусідам, які, звісно, нічого лихого й не підозрювали. Тоді ж на загальних зборах имингимців під час розгляду економічної ситуації було одностайно прийнято доленосне рішення: негайно приєднатися до Японії, з обов'язковим перейменуванням її у Япона-Мать, що в перекладі з имингимської означає Японія-Мама.

Реакція самої Япона-Мать, яку це повідомлення застало зненацька, ще невідома (їй дано на роздуми двадцять чотири години), але имингимці налаштовані вельми рішуче і готові до кінця відстоювати свої законні права. Та й світ зараз інтегрується, Європа он об'єднується, кожен має право на вільне волевиявлення і покращення свого життя!..

Валентин ЧЕМЕРИС.

ДОШКА ПОШАНИ «КУРЕНЯ»

Лопухи і квітневі тези

Віктор Янукович, Прем'єр-міністр України:

— Бюджет — це така хустина, що коли її натягувати на одне місце, то інше буде голе...

Мал. Миколи КАПУСТИ.

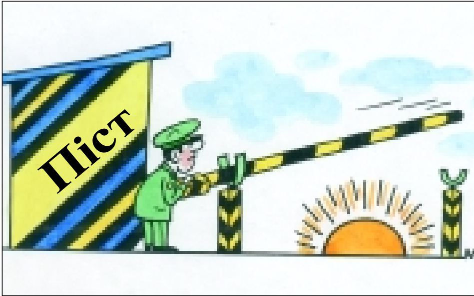
Від чергового:

Протримайтеся до квітня! Якраз із землі повилазять лопухи, і вам буде чим прикрити ІНШЕ МІСЦЕ, щоб пристойно виступити на квітневому звіті уряду...

Коли вже розговіємося?

Микола Азаров, Перший віце-прем'єр, Міністр фінансів:

— Обрання на піст прем'єра РФ Ми-

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

хайла Фрадкова позитивно відіб'ється на взаємостосунках України та Росії.

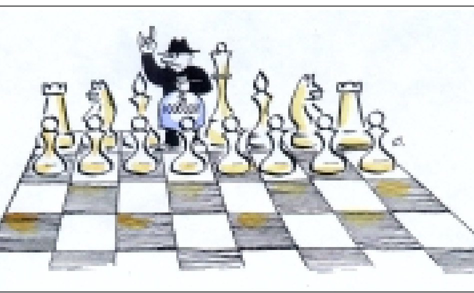
Від чергового:

Якщо довго плутати «пост» і «піст», то воно таки справді колись та «відіб'ється»...

Багатоликий бізнес

Сергій Єрмілов, колишній міністр палива та енергетики:

— Роздвоєння між власним бізнесом і державними інтересами неприпустиме (як стверджує «Українська правда»,

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

йдеться про бізнес-інтереси віце-прем'єр-міністра Андрія Клюєва. — **Черг**.).

Від чергового:

А роздвоєння — це як? Одна голова й дві кишені чи, навпаки, дві голови, але одна кишеня?..

У нас свої технології

Мадлен Олбрайт, колишній держсекретар США:

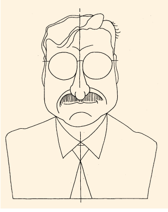
Мал. Михайла САЧКА.

— Якщо вибори будуть брудними, керівництво України має знати, що їхні власні банківські рахунки і привілейовані дипломатичні візи їм не гарантовано...

Від чергового:

Якщо вибори будуть брудними, деякі керівники, як завше, скористаються чисто «Тайдом» від Піховшека, «Арієлем» від Корчинського, «Лотосом» від Кисельова...

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

У березні зі стріх капле, а в квітні травицею пахне

13 березня — Василя-плаксивця. Вважається, що в цей день весна «повністю забирає своє право від зими», бо «Василь зі стріхи капає — весну покваплює».

14 березня — Євдокії, Явдохи-плющихи. За старим стилем це перший день весни, має прокинутися байбак, вилізти з нірки, тричі просвистіти й знову лягти на другий бік, а ховрашок лишень перевертається в кубельці. Як вода капає зі стріх, то ще довго буде холодно.

15 березня — Федота. Якщо вітряно й холодно, то довго не з'являтиметься трава.

18 березня — Конона. Святкують власники коней, оскільки Конон вважається покровителем цих тварин. Жінки перебирають городнє насіння: «На Кононовій днині город сниться господині».

Прикмети березня

■ Якщо рано відлетіли на північ граки, які зимували в Україні, бути дружній і повноводій весні.

■ Червоний колір місяця у березні — ознака швидкого похолодання, посилення вітру, але ненадовго.

■ Якщо тополя пізно розвивається, літо буде прохолодне.

Голос України

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓟ Платні матеріали.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Ціна договірна

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955.
Загальний тираж 159037.

Комбінат друку видавництва «Преса України».
03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
Зам. 3011047. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою: www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

